

De liefde versterken: de waarde van moeilijkheden

“Hij die liefheeft, is kwetsbaar, dat is zeker. Maar omdat zij wederkerig is, kan men in het authentieke huwelijk de kwetsbaarheid, zonder vrees accepteren.” Ook een liefdesgeschiedenis heeft haar moeilijke momenten, zoals in dit artikel over de liefde wordt aangetoond.

20-2-2016

“De gehuwden zijn geroepen hun huwelijk te heiligen en door deze verbintenis heilig te worden. Ze zouden een grote fout begaan als zij hun geestelijk leven voor een groot deel buiten hun gezinsleven zouden opbouwen.”[1]

Niemand trouwt om te scheiden.
Niemand brengt een kind ter wereld om het ongelukkig te maken. Toch toont de alledaagse realiteit ongewilde moeilijke situaties, die evidente veronderstellingen lijken tegen te spreken.

Een duizelingwekkende beslissing

Natuurlijk, voor altijd trouw beloven is geen makkelijke beslissing. Zoals elke definitieve verbintenis, geeft het een duizelingwekkend gevoel aan het bestaan. Als het besluit echter bij vol bewustzijn en in volle overtuiging genomen is, dan verdwijnt het duizelige gevoel en verandert het in zekerheid en vreugde.

De vrijheid heeft gesproken, en de alerte geest ontdekt een nieuwe horizon, een nieuw vooruitzicht van vrijheid. Het heeft geen zin in het verleden te blijven steken en te blijven denken aan wat achter gelaten is; de nieuwe toekomst biedt een panorama van persoonlijke groei dat de verliefde geest wil onderzoeken. De teugels van onze liefde zijn nu in onze eigen handen, ongeacht de omstandigheden.

Natuurlijk, geen pad gaat over rozen. Er zullen altijd moeilijkheden zijn. Maar na dit *ja* is er geen weg meer terug. Toch voel je ook de kracht om de moeilijkheden het hoofd te bieden. Het leven heeft zin gekregen en je ontdekt een nieuwe missie die een ongekend licht werpt op het gehele bestaan.

Mensen die moeilijkheden liever uit de weg gaan, zullen niet op zo'n diepe wijze liefhebben. De liefde is

paradoxaal: enerzijds sterkt ze ons om twijfels, obstakels en conflicten die wij onderweg tegenkomen aan te kunnen; anderzijds maakt zij ons kwetsbaar, legt ze onze zwakke punten bloot. Hij die liefheeft riskeert verdriet, want degenen die wij liefhebben kunnen ons ook pijn doen.

Bepaalde (rationele) technieken en oosterse wijsheden lijken een uitweg te bieden: *Voel niet en je zult niet lijden*. Maar de afwezigheid van verdriet is niet hetzelfde als het ervaren van geluk. In het authentieke huwelijk kunnen beiden zich veilig kwetsbaar opstellen: Ik geef mij over aan mijn echtgenoot en hij geeft zich over aan mij. In zijn handen wint mijn kwetsbaarheid aan kracht en zijn overgave wordt sterk in de mijne.

De eerste voorwaarde om moeilijkheden in het huwelijk te

kunnen overwinnen is je niet te verbazen dat ze zich voordoen. Net als bij de beklimming van een berg horen de moeilijkheden, wanneer men het doel duidelijk voor ogen heeft, bij de beklimming, zijn ze er een onderdeel van. De uitdaging bestaat erin ze met vernuft en wilskracht te overwinnen. Zoals paus Franciscus heeft gezegd: “Zij die zo tegen het huwelijk aankijken zijn mannen en vrouwen die dapper genoeg zijn om deze schat in ‘de aarden kruiken’ van ons menszijn te dragen,” en zij zijn “een essentieel hulpmiddel voor de Kerk, en voor de hele wereld.”[2]

Wij kunnen de moeilijkheden in het huwelijks- en gezinsleven in drie categorieën verdelen: externe problemen, problemen met de kinderen en huwelijksproblemen. De weg die ik voorstel om ze te overwinnen is in alle drie de gevallen dezelfde: eenheid. Dat wil

zeggen: eensgezindheid en
samenhorigheid in het gezin,
eenheid tussen man en vrouw, en
persoonlijke authenticiteit.

Externe problemen: eenheid in het gezin

Met externe problemen wordt
bedoeld: problemen in de omgeving
van het gezin zoals werk- of inkomen
gerelateerde problemen, ziekte van
een familielid, ruzies tussen
familieleden of met vrienden.

De beste manier om dit soort
problemen te lijf te gaan is ze te
integreren in de dynamiek van het
gezin. Eenheid in het gezin, stevige
gezinsbanden, zijn daartoe
essentieel. Zij geven externe factoren
geen kans om individuele
gezinsleden uit hun evenwicht te
brengen.

In het gezin wordt het plezier
vermeerderd en de pijn gedeeld.

Komt de dreiging van buiten, dan moet het gezin zich als één teweer stellen, ieder lid op zijn eigen niveau en vanuit zijn eigen perspectief, met zijn persoonlijke visie en steun. Die eensgezindheid werkt bovendien als een grens en norm ten aanzien van ieder voorstel, iedere oplossing of aanpak, die aangedragen wordt.

Vaak vormen deze moeilijkheden een uitermate geschikte voedingsbodem voor de persoonlijke ontwikkeling van essentiële deugden zoals vertrouwen, nederigheid, soberheid, hulpvaardigheid, etc.

Moeilijkheden met de kinderen: eensgezindheid in het huwelijk

Worden de problemen veroorzaakt door de kinderen, dan is de eensgezindheid van het echtpaar dé oplossing. Kinderen kunnen gedurende langere tijd een constante bron van conflict zijn in het huwelijk.

Hoe het ook zij, de zorg voor onze echtgenoot komt altijd op de eerste plaats. Het belangrijkste is dat onze liefde groeit. Wat er ook gebeurt met het kind, de zekerste weg om het te helpen met zijn persoonlijke probleem, het zekerheid en inzicht te geven, is het te laten zien dat zijn ouders elkaar liefhebben en ook van hem houden. Pas daarna komen de adviezen, de technieken, de constante dialoog tussen vader en moeder, de wederzijdse verbintenis, de heldere analyse, de hulp van professionals en al het andere.

Als onze kinderen op heldere en overtuigende wijze, bijna fysiek, die prioriteit waarnemen (het eerst komt je vader; het eerst komt je moeder) zullen wij de basis hebben gelegd voor een effectieve aanpak van welk probleem ook.

**Moeilijkheden in het huwelijk:
persoonlijke eenheid**

“Het mooiste geschenk dat het huwelijk mij heeft gegeven was, dat het mij een constante schok gaf met iets dat heel dichtbij en intiem was, maar tegelijkertijd ontegenzeggelijk anders en krachtig was, in één woord: werkelijk”[3] bevestigt C.S. Lewis. Er kan een moment komen waarin de huwelijksband beschadigd wordt of bevriest. Verschillende omstandigheden kunnen in meerdere of mindere mate invloed hebben. Soms is een druppel genoeg om de emmer te doen overlopen. ”Een echtpaar dat begint te twisten en te strijden... Man en vrouw hebben nooit reden om ruzie te maken. De vijand van de huwelijkstrouw is de hoogmoed.”[4]

Persoonlijke eenheid is gelijk aan een authentiek leven: een integer, intellectueel, wilskrachtig, emotioneel, écht leven. Ten aanzien van elk probleem in onze huwelijksrelatie moet de verleiding

worden weerstaan te breken met wat we zijn, met wat ons voor ogen stond. Het leven herzien, ja, maar met onze eigen hulpmiddelen en niet die van anderen. De huwelijksbelofte heeft ons radicaal veranderd en ons leven zonder de ander moet ondenkbaar zijn.

Zo moet het altijd gaan. Met een langetermijnvisie, ruimhartig en edelmoedig. Een beetje toneel spelen in het huwelijk, de eigen overgave forceren als het gevoel het laat afweten, kan geen kwaad. Zoals de heilige Jozefmaria ons herinnerde, verwijzend naar God: Wij hebben de allerbeste toeschouwer: onze vrouw, onze man en het gevoel, als men dat kan opwekken, komen altijd terug.

De liefde versterken is haar actualiseren. Ons elke dag afvragen ten aanzien van onze dierbaren: heb ik hem/haar vandaag liefgehad? Heeft hij/zij het gemerkt? En

vervolgens naar onszelf kijken: er is er maar één die kan helpen de relatie te verbeteren: dat ben ik! Ik ben degene die moet veranderen en dan met een nieuwe blik, hem/haar helpen het ook te doen. Wie zet de eerste stap? Het antwoord is niet nieuw, degene die het probleem ziet, dat wil zeggen: jijzelf.

Als we de liefde proberen te herwinnen, komt een deugd en specifiek gedrag naar voren, namelijk: de nederigheid en de vergeving. Nederigheid om de eigen fouten te erkennen, om de nodige hulp te vragen, om vergeving te vragen, om vergeving te schenken en om vergeving te accepteren. Een nederige vergeving; niet hooghartig maar gul, begripvol en passend. Zodat je woordloos kunt duidelijk maken: “Ik heb je nodig om mezelf te zijn,” [5] zoals Jutta Burggraf het zo mooi formuleerde.

Javier Vidal-Quadras

Vertaling: februari 2016

[1] Heilige Jozefmaria, *Christus komt langs*, nr.23.

[2] Paus Franciscus, toespraak bij de algemene audiëntie, 6-5-2015.

[3] C.S. Lewis, *Een pijn in observatie*, Trieste Madrid 1988, blz. 24.

[4] Heilige Jozefmaria, aantekeningen van een familiebijeenkomst, 1-6-1974.

[5] Burggraf, *Leren vergeven*, tijdschrift *Retos del futuro en educación*, uitgever O.F.Otero, Madrid 2004.

Javier Vidal-Quadras

pdf | Document automatisch
aangemaakt door <https://opusdei.org/nl-nl/article/de-liefde-versterken-de-waarde-van-moeilijkheden/> (15-3-2026)